

There are no translations available.

«Єдине, що ми знаємо про аутизм, що це не скучно» (Ольга Богдашина)

22-24 вересня 2010 р. у конференц-залі Київської міської клінічної психоневрологічної лікарні № 1 відбулася науково-практична конференція з міжнародною участю «Дитяча психіатрія в Україні. Шляхи розвитку та європейської інтеграції».

22 вересня з доповіддю на тему «Дослідження комунікацій при аутизмі» виступила представлена професором А. П. Чуприковим як фахівець з аутизму Ольга Богдашина.

Ольга Богдашина - наша колишня співвітчизниця, професор Бірмінгемського університету (Великобританія), доктор психологічних наук, автор 6 книг та підручників з аутизму, виданих на 8 мовах. На даний час працює з дорослими з синдромом Аспергера.

За словами Ольги, аутизм представляє для неї не тільки професійний, але і персональний інтерес. У Ольги 2 дітей-аутистів. Син (22 роки, класичний аутизм) закінчив технічний коледж. Донька (19 років, синдром Аспергера) в даний час студентка одного з кращих університетів г.Йорка (Великобританія), вивчає німецьку та французьку мови.

23 вересня в Інституті корекційної педагогіки та психології НПУ ім. М.П. Драгоманова Ольга Богдашина виступила з лекцією про сенсорні перцептуальні аспекти аутизму. У своїй лекції вона позначила, що проблеми аутистів починаються на рівні відчуттів, а не на рівні інтерпретації і розуміння, як вважалося раніше. За її словами, у кожної дитини свій домінуючий сенсорний канал (візуальний, аудіальний, тактильний, кінестетичний, нюховий), і знання про цей конкретний канал має величезне значення для роботи з такою дитиною. Як відзначала невербальна аутистки Жасмін Лі О'Нейл (вчений, поет, письменник, ілюстратор і музикант): «Розпізнавання того, як кожен аутист використовує органи почуттів - це найголовніше».

На думку Ольги, «аутисти хочуть спілкуватися і спілкуються постійно. Завдяки гіперчутливості мають особливі здібності. Ми сліпі до того, що вони можуть бачити, тому нам важко їм допомогти». Вона вважає, що «можна допомогти дуже-дуже важким дітям». І тут їй можна вірити, тому що її синові в ранньому віці був поставлений діагноз «шизофренія», і їй пропонували віддати дитину в спеціалізовану установу і забути про

нього, вважаючи його безнадійним. Але Ольга не захотіла здаватися і почала розробляти свою програму допомоги таким дітям, як і її син, який до 7 років не розмовляв. «Це не мої діти, але вони назавжди вже мої діти» - сказала Ольга наприкінці лекції.